

Нето на покойния царь, тѣ натрупали огромни богатства и искали още да ги увеличатъ. Ето защо, когато имъ омръзнало да бездействуватъ, тѣ отишли при царя да го молятъ най-сетне да обяви нѣкому война.

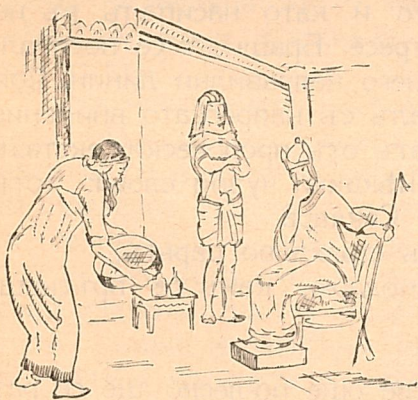
О, царю! — съ вълнение се обърнали тѣ къмъ своя славенъ Менефта, — ние те молимъ въ името на всички богове, възвърни ни къмъ бойния животъ. Ти, повелителю, не си създаденъ да живѣешъ въ миръ. Всѣки който погледне лицето ти, може да разбере, че небето те е опредѣлило да заповѣдвашъ на цѣлия сѣтъ. Води ни противъ евреитѣ, противъ филистимлянитѣ, или кждето ти желаешъ. Всѣка твоя крачка ще бжде ознаменувана съ победа и хората вовѣки ще те наричатъ Менефта Завоевателя. . . .

Тѣзи ласкави думи прилѣстили добрия царь.

— Хикосе, мой скъпи учителю, трѣбва да удовлетвори тѣхното желание, — казалъ царь Менефта. — Иди, вѣрни друже, и заповѣдай да събератъ войска. Въ помалко отъ година, всички населени страни ще бждатъ наши. После ний ще се върнемъ тукъ да раздаваме правосъдие, да строимъ храмове, да почиваме и се веселимъ.

— О, царю! — възразилъ учителътъ му (нему се искало да печели време), -- не трѣбеа да почвашъ война, преди да се посѣветвашъ съ оракулитѣ. Попитай по-рано жрецитѣ, какво ще ни предскажатъ свещеннитѣ животни.

Отговорътъ на жрецитѣ билъ благоприятенъ. Тѣ казали, че крокодилитѣ при думата война, скачали отъ радостъ, а Ибисътъ изведнѣжъ нагълталъ четиринадесетъ жаби: това явно показвало, че Менефта съ единъ ударъ ще победи враговетѣ. Най-сетне коткитѣ, попитани на края, издали едно много красноречиво „мяу“. Нѣмало съмнение: това „мяу“ означа-

вало „На пжтъ! Насъ ни чака победа!“

— Сега виждашъ, Хикосе, че боговетѣ къмъ насъ сж милостиви. Иди по-скоро и заповѣдай да събератъ войска!